

عنوان مقاله:

جامعه شناختی شخصیت در سه نمایشنامه اکبررادی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان و ادبیات ملل (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

سارا فیض الهی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیا فارسی دانشگاه آزاد ارومیه، مدرس دانشگاه علمی کاربردی

خلاصه مقاله:

ادبیات نمایشی، در ایران مورد اقبال و توجه نویسندگان و مخاطبان ادبیات قرار نگرفته است؛ به همین سبب، مراحل رشد، تکامل و شکوفایی خود را به کندی طی می کند. این ژانر نوپای ادبی، به ویژه در سالهای معاصر از قلم نویسندگان به نام و صاحب سبکی همچون غلامحسین ساعدی، بهرام بیضایی و اکبر رادی، بهره برده است. در این میان اکبر رادی، که با حفظ وفاداری به درام، جز برای تأثیر قلم نزده، بیشتر شایان توجه است. رادی در حوزه نمایشنامه نویسی، یکی از برجسته ترین نویسندگان معاصر به شمار می رود. کسی که در پیشبرد نوع نمایشنامه و جهان نمایشنامه نویسی در ایران، نقش به سزایی دارد. وی با حدود پنجاه سال کوشش، با خویشتاری شایسته برای آفرینش آثاری ارجمند و خلق شخصیت های ماندگار در زمینه تئاتر، امروزه با عنوان پدر نمایشنامه نویسی معاصر ایران شناخته می شود. پژوهش حاضر به بررسی جامعه شناختی شخصیت در سه نمایشنامه اکبررادی (افول، آمیزقلمدون، ارثیه ایرانی) شخصیت های نمایشی اکبر رادی و سیر تحول آنها می پردازد.

کلمات کلیدی:

اکبر رادی، جامعه شناختی، شخصیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1167347>

